

Чавонони мо

Ҳикмат бе ҳикмат не

Соиб, маталаб рӯи дил аз кас, ки дар ин аҳд,
Рӯе, ки нагардад зи касе, рӯи китоб аст.

Китобро ба офтоб низ ташбеҳ медиҳанд, бо назардоште, ки он равшангари олами ботинии мост. Бо вуҷуди баъзе душвориҳо, сад шукр ҳалқ чун пештара аз дастрас намудани китобҳои то-занашир бархурдор аст ва зимни мутолиаи онҳо лаззат ва ғизои маънавия гирифта, хирад ба хирад-даш зам мекунад.

Китоб ва хирад инсонӣ... Ин ду мафҳум якди-гарро пурра мекунад. Ва агар китоб ҳазинаи бузургест, бо ифодаи дигар, бехтарин чавонхори он хиради инсонист.

Чанд сол аст, ки дар нашрияҳои пойтахт қато-ри дигар забонҳо бо тоҷикӣ низ китобҳо ба таъ-мерасанд. Нашриёти «Ўзбекистон» шӯбаи тоҷикӣ дорад ва бо саво ғайримонанди ду нафар ҳодими он Ҳ. Султонзода ва З. Тоҳириён яке паси дигар ки-тобҳои тоҷикӣ ҷомаи таъба ба бар мекунад.

Ба наздикӣ мудири шӯбаи тоҷикӣ Ҳикмат Сул-тонзода, ки чавони маърифатпарвар аст, бо-лидарӯх дида, зуд дарёфтем, ки мӯҳиби фараҳ-мандиаш чист: ӯ аз кӯлвор китобҳои сершумори дариёро баровард, ки нава нашр шудаанд ва ҳанӯз бӯи матбаа мекунад. Яке аз дигар зебою мунақ-қаш, хуштару хушхат, ороиши дилчасп. Китобҳо-ро арақ мезанӣ ва чашм нур гирифта, дил бо-ғ мешикунад.

—Агар дар давоми соли гузашта ҳамагӣ дар-чанд намуд китобҳои дариёи тоҷикӣ ҷоп шуда бо-шанд, нигаред, имсол чӣ қадар китобҳо аз ноши-ронамон ба толибҳои тоҷикзабон армуғонанд! Ҳ. Султонзода зодиди деҳаи Катта-Эчи ноҳияи Нуратост. Дар мактаби миёнаи рақами сиқом, ба номи Фарҳод Хайдаров тахсил намуфтааст. Омӯз-горони варзида Ҳасанбой Раҳмон, Абдуназари Наби ва Мирзо Зарифзо ба ӯ сабаки илм ва дар-си одамони омӯзониданд.

Ҳикмат солҳои 1991-1996 дар риштаи фило-логии Донишқадаи омӯзгории Душанбе ба та-мили таълим пардохт ва аз сабаки донишмандо-не мисли Саъдулло Наимбоев ва Пайванда Гул-мурод бархурдор гашт. Баъди итмоми донишқа-да ба зодгоҳ баргашт ва дар мактабе, ки тахсил намуфта буд, чанд сол омӯзгорӣ кард.

Соли 1998 Ҳикматро, «оташка»-е, ки дар дилу-дида дошт пай бурда, ба маркази ҳонданд ва дар-нашриёти «Ўзбекистон» ҳамчун мустахффа ба фа-олият шурӯ намуд. Баъдтар муҳаррир таъин гашт,

алҳол мудири шӯба аст.

Бо заҳмати ношири чавон алъон дуводзаҳ номгӯй китобҳои дариё аз ӯзбекӣ ба тоҷикӣ тар-ҷума ва нашр шудаанд. Китобҳои «Инсон ва ҷамъ-ият», «Одобнома» (барои синфи I), «Математи-ка» (барои синфи II), «Табиатиносия» (барои синфи IY), «Таърихи ҷаҳон» (барои синфи Y) «Алифбои конституция» (ҳар яке дар алоҳидагӣ барои синфи I-Y) аз ҳамаи ҷумлаанд. Тарҷу-маҳои ӯ хушсифат ва то андозае ифодагари нозу-киҳои нусхаҳои асланд.

Зимнан, Ҳикмат Сул-тонзодаро ҳамчун соҳиб-қалами хушқалам ҳам мешиносем. Намунаҳои эҷодаш чанд сол боз дар нашрияҳо, минҷумла рӯномаи «Овози тоҷик» эълон мешаванд. Ҳам ҳикоятҳои хурди пандомез эҷод мекунад ва ҳам ла-ваҳҳои сабуки ҳаҷвӣ. Дар падидаҳои ӯ «Ғал байни худамон», «Баъди ҳиё-нат», «Таронаҳо», «Сарта-рош», «Ҳою ҳавас» ва ғай-раҳо ҷавҳареки нисҳон ва аксар бори маънии нозуке қашиди, хонандаро ба андеша мебаранд.

Ҳ. Султонзода дар риштаи интишори кито-бҳои бадеии тоҷикӣ таваассути нашриётҳои пой-тахт ҳам саҳм меғузорад, кӯмаки бегарази худ-ро аз бародарони ҳамқалам дарег намедоранд. Вақте мамҷӯаҳои назмию насрию Паймон, Бек-назар Тўйназар, С. Хушёрӣ ва Шакар Деҳқон аз ҷоп баромаданд, ношири чавон Ҳ. Султонзода, ки баробари муаллифони «давутоз» дошт, аз тах-ти дил хурсандӣ мекард, гӯё падидаҳои қала-ми худаш ба таъба расида ва ба дасти хонанда расида.

—Мо ворисони бомаърифаттарин ҳалқ ҳисоб-меёбем, —меғӯяд Ҳикмат бо ҳисси тафохур, —ба зерӣ болини тифли тоҷик дар баробари нон-гузоштани китоб низ беҳикмат нест.

Ва илова мекунад:

—Чанд соли охир аз маҳалҳои тоҷикнишини

ҷумҳурияи боиси нарасидани китобҳои дарсӣ ба де-таши тоҷикӣ бонғҳои изтироб мебариданд. Қори-ташвиқу тарғиби китоб низ суст буд. Ҳушбаҳона, ахтиёби маънавияи мардум вақтҳои охир бо наши-ри қатор адабиёту маводҳои лозимияи таълим бо забони тоҷикӣ як дараҷа қонеғ гардонда шуда, сафи тарғиботи фидойӣ низ афзун меёбад. Бо дури роҳ, гарони роҳҳои ва баъзе мамониатҳои дигар нигоҳ накарда, равшанфикрон аз қабилӣ Фаррухрӯзи Курбонӣни деҳқонбодӣ, Ҳазратқул Бахронови самарқандӣ, Абдумўъмин Саломови ҷиззахӣ ба пойтахт меоянд, то дарак ёбанд, ки боз-чӣ китобҳои тоҷикӣ ба таъба расида.

Ва ин китобдӯстон ва ганҷуриҳои ирфон кӯшиши зиёд ба ҳарч медиҳанд, то ҳарч бештар ба диёри худ китобҳои тоҷикӣ бубаранд ва қошаи маърифат дар зодбумашон ғани-тар гардад.

Дар воқеъ, худӣ Ҳикмат низ дар тарғиби китобҳои тоҷикӣ аз сидқи дил заҳмат мекашад. Ба маҳалҳои тоҷикнишин, ки ба са-фари хидматӣ баромад, кӯлво-ри ӯ ҳамеша вақтинӣ аст. Зимнан, раҳбардари вай— китобҳои тоҷи-киро бо ҷон мепазиранд дӯсто-наш, мешавад, ки зумрае аз оноро ҷон муқаддасот ба дида ҳам мӯланд.

Кош ин гуна қадрдонони ки-тоб дар ҳамаи маҳалҳо ба пайдо-омада ва сафашон афзун мегашт.

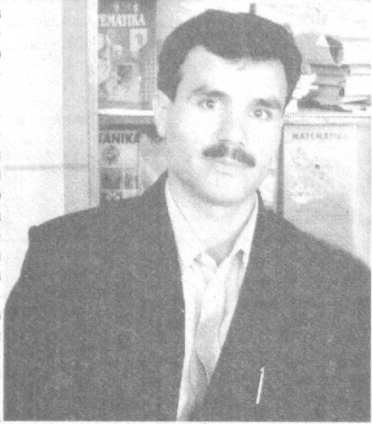
Ҳикмат Султонзода ҳамеша сарқор аст: машғули таҳрир, ма-шғули тарҷумаву эҷод... Чун ха-барнигор (ӯ аз соли 1997 узви иттиҳоди журналистони ҷумҳу-рий) як пойш дар идораи рӯно-маҳо, як по дар маркази таълими ҷумҳурий, ки узви шӯроӣ методии он аст. Вақте дарёфт, ки қадоме ба кӯмаки ӯ эҳтиёҷманд, аз баҳри қорҳои муҳими худ баромада, ҳаҷтбарорӣ мекунад.

Афсӯс, дар рӯзҳои мо на ҳама бидуни ғараз, тамаъ ё «умеди подшо» ба кӯмаки дигарон омода-анд. Балки, аз ин ҳам бадаш, аз будишави кори рафие ба танг омадаву дарун-дарун сӯхта, зиён-расондани ҳам мешаванд. Оре, зиёни ба якди-гар зиёнрасон ҳам будаанд, ҳавфноктар аз морҳои заҳронок...

—Дили бародари ношири мо Ҳикмат Султонзо-да аз ҷиҷ мекоҳад— аз гоҳи нокис ва пургалат-рӯи ҷоп дидани китобҳо. Баръакс, вақте маҳсули заҳмати ӯро ҳамешагони заҳматиаш бенукс рӯи ҷоп диданд, таъбаи мешукунад.

Гули муроди дӯстон, ки дили соф доранд, шу-куфон бод!

М. ШОДИЕВ.

Инсон бар муқобили компютер

Қаҳрамони кунуни ҷаҳон аз рӯи шохмӯт Владимир Крамник дар Баҳрайн ба бозии шохмӯт ба муқобили компютер шурӯ намуд. Бояд тазаккур дод, ки компютерҳои замо-навӣ, ки бо барномаи наватрин таъмин гар-дидаанд, дар давоми як сония имконияти таҳлил намудани бисёр шаклҳо ва 3-4 мил-лион гашт қардандро молиқанд. Шохмӯтбоз бошад, дар ин ғурсат ҳамагӣ 2-3 гашт қар-данаш мумкин аст.

Гроссмейстри россиягӣ аз он намеҳоро-сад, ки бозиро ба компютерҳо бохтаниш мум-кин аст ва онро як ҳолати табиӣ меҳисобад. Чунки собиқ қаҳрамони ҷаҳон Гарри Каспа-ров ҳам соли 1997 бо компютерҳо бозӣ кар-да, дар шаш бозӣ ду ғалаба, як дурангро ба даст оварда, дар сетояш мағлуб гашта буд.

—Ман бар зидди компютер мавқеи пӯши-даро истифода бурданам, ки компютер онро дарк карда наметавонад,—меғӯяд Крамник.

Ин чунин маъни дорад, ки Крамник мавқ-еҳоро ба вуҷуд меоварад, ки ба ҳаллу-фасли он вақти зиёд талаб карда мешавад. Компютер бошад, аз чунин имконият маҳрум аст. Чунки мабодо ягон гашти нава карда шавад,

дар он сурат барномаи

компютер ба як қатор муаммоҳо дучор омаданад муқаррар мешавад. Дар он сурат шохмӯтбоз аз вақт бурд намуфта, бозиро ба-фондаи худ ҳал қарданах ҳам мумкин аст. Баробари ин моҳи декабри соли кунун Гарри Каспаров бо компютер мусобиқа кар-да, алами бо ҳисоби 12:14 мусобиқаи ба қарбнаи бохтанишро гирифтанист.

—Баъди 4-5 соли дигар ягон шохмӯтбоз аз болои компютерҳо ғалаба карда наметаво-над,— гуфт дар хотима В.Крамник.

Менеҷери нафақахӯр

Дар яке аз марказҳои дилерии шохроҳи амрикоии Форд, ки дар шарқи Иоркшир ҷойгир аст, фурушандаи аз ҳама қунақсон-кор мекунад. Ричард Итерингтон 32-сола ба ширкати мазкур соли 1930 ҳангоми 21-солагииш омад ва дар як маркази он 72 сол боз кор мекунад. Итерингтон шахси қоби-лянтнок баромад ва ба маркази дилерӣ беш-тар фоида меоварад. Аз соли 1923 то соли 1930 ширкати мазкур ягон сол ҳам фоида ба даст наоварда буд. Баъди ба фаъолият шурӯ кардани Ричард кор ранги дигар ги-рифт. Яъне даромад афзудан гирифтӣ сир-ру асрори онро Ричард дар муносибати инфиро-дӣ ба ҳар як мизоч мепиндорад.

Роҳбарияти ширкат хизматҳои ӯро муно-сиб қадр намуд. Харчанд Ричард аз 65-со-лагииш боз нафақа мегирад, вале қорро тарк намекунад. Ҳамчун мушавир дар маркази дилерӣ фаъолият нишон дода, барои ву-сът ёфтани даромади он саҳмгузор аст.

Дар ҳар сар як ҳаёл

Аз он рӯзе, ки Чон Смит мурғони худро ба маос занондан ёд дод, дар назди фе-рмаи ӯ бисёр аззоёни Иттиҳоди ҳифзи ҳуқуқҳои ҳайвонот ҷамъ омада, талаб меку-нанд, ки ӯ ба муқобили қонунҳои табиат наравад.

«Рафтори пештараи мурғон ба қонам расид. Аз ин рӯ хостам, ки дар ҳаёти мур-ғон ягон навиғори қорӣ созам» —чавобан ба дӯғу пӯписи муҳофизатгари ҳайвонот ваҷҳ меоварад Смит.

Ду соли машқҳои тамоми шабонарӯзӣ ва саво кӯшиши дахҳо мутахассисон оиди ом-ӯзондани мурғон барабас нараванд, мӯҷи-за руҳ дод ва мурғон маос мезананд.

«Ман барои кори дилхоҳ ҳуқуқ дорам. Чун-ки мурғон аз онӣ мананд — меғӯяд Смит.

Дуздии ноқарор

Дар Австрия яке аз воқеаҳои хандаовар дар бобати рабудани бонк ба амал омад. Дузд хост барои дуздидаани яке аз бонкҳои шаҳри Грас ҷураят намоад.

Чунон ки баъд ба полиса маълум кард, ҷинояткори 33-сола, ки ниҳоят тарсончак буд, барои рафъ сохтани тарсу бим шнап-си дар шиша бударо то ба назди бинои бонк омадан нӯшид. Вақте ки ӯ ба назди бонк наздик гардид, амалан дар шиша як кул-шнапс монда буд. Онро ҳам нӯшида, ба рӯ-никоб гирифта, ба бинои бонк даромад ва бо таппонча дӯғу пӯписи карда, одаморо каме ноҳинҷор кард.

Дере нагузашта ба идораи полиса шахсе занг зада гуфт, ки дар назди бинои бонк мошини истодаасту рақами ақибу пеши мо-шин ба ҳам мувофиқат намекунад. Дар дару-ни он ҷавони никошӯш мебошад дар даст таппонча дорад. Хошаб бурдааст.

Полиса омада ӯро дастгир намурад, таппончаро гирифт. Дузд ҳамонро дар хоб буд ва баъди ду рӯз аз қормандони

Турфа олам

полиса пурсон шуд, ки ӯро барои чӣ ба ин-чо овардаанд, таппончаи ӯ дар қучост? Нисбати ӯ парвандаи ҷиноӣ қушода шу-дааст.

Куштор ошкор гардида-аст

Ду қорманди полисаи Амрико дар ин бо-бат мӯътамад хастанд, ки онҳо сирру асрори ҷиноятро ошкор қарданд, ки 33 сада муқаддам содир қардидаст ва он ба қушто-ри фиръавни чавони мисри Тутанхамон во-баста аст.

Бори аввал баробари истифодаи услу-би замонавии истиноқ ба бо кӯмаки қор-бастон дар соҳаҳои мухталифи илм Грег Кургрер ва Майк Кинг муқаррар қарданд, ки фиръавн Тутанхамон бо аҷали худ не, балки аз ҷониби сарвазирӣ худ қушта шудааст.

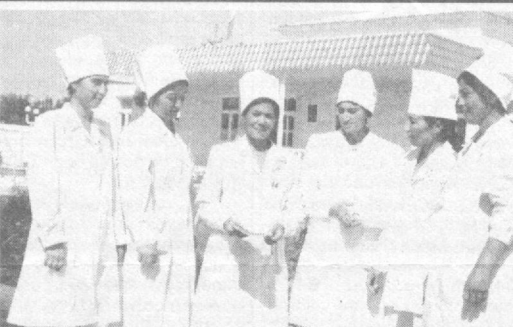
«Насли нави» филҳо

Рустанипарварони вилоти Бельгродии Россия ин шаклҳои гайримоддиро гулзори қал-лонҷам ном мебаранд. Ҳамаи онҳо аз қар-қаси оҳанӣ, хок ва моддаҳои ғизо таъмин қардиданд. Барои онҳо муносибати маҳсу-с ва парвариши хосса зоҳир қарда мешавад. Рустанипарварон мунтазам аз паи нигоҳу-бини ин «гулзоранд». Зеро ҳамаи онҳо шак-лҳои мухталифи ҳайвонхоро ба худ гирифт-таанд.

Ва ин шаклҳои суннии ҳайвонот ба баҷа-гон хеле маълум асту дониши онҳо ва тасав-вуроташонро дар бораи ҳайвонот ғани ме-созад. Маҳсулсан гулзор—филҳо ба ҷои дӯстдоштаи баҷагон табдил ёфтааст.

Дизайнерон иброд доранд, ки тарҳи фил маънои оилаи мустаҳкамӯ дӯстиро маъни-дад мекунад. Ва аз ҳамаи сабаб ягон тӯи-арӯсӣ бидуни зиёрати ин ҳиёбон намегуза-раванд.

Бунёдқорон боз иброд доранд, ки тамо-шоғарон ба ағгонтои он зарар намерасонанд, балки ихтиёрона дар парваришашон ишти-рок мекунад.

стии Ўзбекистон Ф.Назиро-вхо ширкт варзиданд.

Дар аксо: 1. (аз чап ба рост) вазири тандурустии Ўзбекистон Ф.Назирова, ҳокими ноҳияи Чуст Т.Рӯзи-боев, ҳокими вилоти На-

мангон Т.Чаббаров. 2. Сардурхтури пункти дурху-рии дехот (аз чап сеюм) Ёзтибор Шарофова дар ҳалқаи дурхутор.

Матн ва суратҳо аз А.МУРОДОВ.

Ҳалопро ҳисобу ҳаромро азоб

«Хулқи хуб фақат аз салому алейк, аз хуш-муомилагӣ иборат нест. Ахлоқ—қабл аз ҳама эҳсоси инсоф ва садоқат, имон ва ҳалолӣ».

И. Каримов.

Ҳалолӣ, поки ва рӯзго-ри пок...Дар ин қаламҳо маъноҳои ҷуқур нисҳон ме-бошанд. Пок будан, дилу-нияти худро пок нигоҳ доштан, ба ҳаққи мардум ва ҷамъият ҳиёнат накар-дан ва ғайра. Вале инсон агар аз ин ҷиҷо дур монд ва дар роҳи маънавият-растӣ қадами ночоғе гу-зошт, ӯ дигар покзари-гор нахоҳад буд.

Яке аз муҳимтарин ру-қҳои қарзи падар ва мо-дар дар назди фарзанд бо луқмаи ҳалол парвариш қардани он будааст. Яъне ҳалол қор қардаву ҳалол ёфта, фарзандонаро по ва қалон кун. Зеро агар фар-занд луқмаи ҳалол на-хӯрад, он луқма дар рӯҳу-вучудӣ ӯ сироят наму-да, қорхо мекардааст баъ-дар, ки шоиста нестанд.

Меғӯяд, ки яке аз ази-зонамонро, ки Молики Динор ном дошанд, дар кӯча бо қашми гири-данда. Сабаби гири-дан пурсанд, гуфтаанд: «Дух-таракан дар хона гири-дан аст, ӯро дида аз гири худдори қарда наметавонам. Вай меғӯяд: «раво дарам маро гурусна дорӣ, валекин раво надорам, ки ба ман

оварда пас бубарад ва аз посбонҳои масъул узрхоҳ бошад.

Чои шубҳа нест, ки ин зумра ҳалолқорон дар ҷамъ-ият буданд ва хастанд. Онҳо, ки ба моли ҷамъият қашми тамаъ намебуданд, мавриди эҳтиром ва та-ваҷҷӯи мардум қарор ги-рифтаанд. Фарзанд ва набе-рагони ин гуна ҳалолқорон низ покзариғоранд. Вале мутаассифона, айни ҳол кам навад тамаъхори қашмгур-сунаву бандҳои нафс, ки бо луқмаи ҳаром шикам бузург мекунад.

Ҳалопро ҳисобу ҳаромро азоб, гуфтаанд. Ҳаволаи онҳо, ба қавли маъруфе, ба худ...Чун сӯхан аз боби ҳалолӣ ба парҳезгори, бо иктибосе аз китоби «Сало-ти Масъудӣ», ки дар воло-дати Имом Аъзам Абӯху-фай раҳматуллоҳи алайҳ гуфта мешавад, ба навиш-таи худ анҷом мебахшем.

xxx

Рӯзе Хоҷа Собит, пада-ри Имом Аъзам ба лаби бе-нишаста буд, то таҳорат со-зад. Ногоҳ об себе овард ва Хоҷаро бадон себ негирон афтод. Хоҷа он себро би-рифт ва пореа бигазид ва биҳурд. Ин лаҳза хоҷаро ба хотир омад: «Намедонӣ, ки ин себ аз қучост ва мулки кист ва аз боғи кист? Ҳа-мчунин ба фароғи хотир ту меҳури. Агар ба қиёмат туро

аз барои ин газидани себ савол ояд, чӣ чавобгӯӣ?» Хоҷа Собит таҳорат тамо-м қарда он себи нимгазидаро бирифт ва лаб-лаби он об боло мефарт, то ба боғе расид, ки ин об аз он боғ берун меояд. Хоҷа Собит(р) ба ин боғ даромад, марде-ро дид, ки мегардад ва аз вай суол кард, ки «Ин боғ мулки Шумо хаст?» «Бале» гуфт он мард.

—Ин себи боғи шумост?

—Оре.

—Ман себи боғи шуморо газида хӯрдмам, онро бифу-рӯшед то бихарам ё бихил-кунед.

Он марди боғбон дид, ки ин марди бузургвор аст, си-мои солоҳон дорад ва мар-ди фарду ягонаи замона аст, гуфт:

—Надурӯшам ва бихил ҳам накунам, аммо ман шарт-е дарам, агар он шарт ба-ҷо орад, ман туро бихил ку-нам (бахшам).

—Шарти шумо чист?

—Духтаре дарам ба ҳар ду гӯш қар ва ба ҳар ду чашм нобино ва ба забон гунг ва ҳар ду даст шал ва ҳар ду пой фалаҷ. Агар ин дуктари маро ба занӣ қабул кунӣ, ман ин газидани себи туро бихил кунам ва агар қабул накуни, бихил накунам.

Хоҷа Собит(р) бо худ та-аммул кард, ки аз барои га-зидани себ ман ин гуна дух-тарро чӣ ҳел қабул кунам?!

Боз тааммул қард ва гуфт: «агар чунин дуктар-ро бар ақд орам, бехтар аз он бошад, ки ҳасми гazi-даи себро ба қиёмат бо худ барам». Ночор гуфт, ки чунин кунам. Ду гувоҳ би-варданд ва ақд қарданд. Чун шаб даромад, Хоҷа то намози хуфтан гуздор ба хилватҷоғе рафт. Дуктари хубрӯи соҳибқалом назди Хоҷа даромад. Хоҷа аз вай иб-ро қардан гирифт. Дуктар гуфт:

—Эй Хоҷа, чаро иб-ро би-кунӣ, ман зани ҳалоли тӯям.

Хоҷа гуфт: —Падари ту ҳамчунин ба ман нагуфтааст.

Дуктар гуфт: —Ҳамчунон аст, ки па-дарӣ ман гуфтааст, аммо суҳанро шарҳ он аст, ки ба ҳар ду гӯш қарам, то ҳар ношундани, нашундидам. Бо ҳар ду чашм қӯрам, ғайр аз волидон ва шумо ҳеҷ мард-ро надидам, ба за-бон гунгам, ҳеҷ нагуфтани нагуфтаам ва ба ҳар ду даст шалам, нагиритани нагиритам ва ба ҳар ду пой фалаҷам, ки то аз мо-дар зодам, аз ин хона бе-рун наравтаам...

...Ва аз онҳо фарзанде омад, ки ном Имом Аъзам Абӯхуфай раҳматуллоҳи алайҳ буд!

Шоҳзода ИБРОҲИМОВА.

Чашнворан «Баҳори Бойсун» идома дорад

Дар паҷӯишгоҳи санъатшиносии Фарҳ-ангистони бадеии Ўзбекистон баҳшида ба гузарондани чашнворанӣ дуҷуми қушоди «Бойсун баҳори» маҷлис ба амал омад. Дар он дар бораи рафти тайёри ба ин ҷашнво-ран байналҳалқӣ, ки 1-6 май соли 2003 дар ноҳияи Бойсуни вилоти Сурхондарё та-ш-кил қарда мешавад, аҳборот шундида шуд.

Нотикон қайд қарданд, ки чашнворан — ин, пеш аз ҳама, қисми таркибии барномаи дарозмӯҳлати ҳифзи мероси маънавиямон мебошад. Инчунин таъкид намуноданд, ки фа-рҳанги ноҳияи Бойсун дар ҷаҳон ба сифати дурдонаи мероси даҳонӣ ва маънавияи бани-башар эътироф шудааст ва ба ҳифзу рушди аънаҳои қадимаи ҳалқии минтақаи Осиёи Марказӣ хизмат мекунад.

Чашнворан якуми қушоди байналҳалқии «Баҳори Бойсун», ки 23-27 май соли ра-вон баргузир шуд, дар сатҳи баланд таҳкил шудааст. Дар вай дастаҳои бадеӣ, гуруҳҳои фольклории на танҳо Осиёи Марказӣ, балки бисёр мамлакатҳои ҳориҷӣ маҳораташонро нишон доданд. Меҳмонону иштирокдорони чашнворан ба озмуни аънавияи иҷроқуна-дагони мусиқӣ барои ҷоизаи Турғун Алима-

тов, баромади баҳшиҳо, озмуни либосҳои миллӣ, намоишгоҳи ҳунармандии ҳалқӣ ма-роқ зоҳир қарданд. Хуллас, чашнворан якум бо ҳусусиятҳои ба худ хосу таасуротҳои бой-аш бартарӣ дошт.

Қомеъҳои бузурги нахустин иди санъ-атро ба назар гирифта, инчунин бино ба хо-ҳиши иштирокдорони вай қумитаи таҳки-ли «Баҳори Бойсун» дар бораи гузарон-дани чашнворанӣ дуҷор қарор қабул кард. Ак-нун яке аз вазифаҳои асосӣ аз дар сатҳи боз ҳам баландтар гузарондани чашнворан, ки ҳусусияти аънавияи меғирад, иборат аст.

Чӣ ҳеле ки сарпродюсери чашнворан Алексей Арапов таъкид мекунад, дар иди дар пешбуда васеъ гардондани доираи гуруҳҳо, ки аз мамлакатҳои ҳориҷӣ — давлатҳои Осиёи Марказӣ даъват мешаванд, пешбини шудааст. Инчунин дар доираи чашнворан гу-зарондани «Воҳури дурдонаҳои Осиё» — дастаҳо аз Чопон, Чин, Қуриёи Чанубӣ, Хин-дустон, Филипин, Россия, ки ЮНЕСКО «Шо-қорҳои мероси даҳонӣ ва ғайримоддӣи бани башар» эътироф намуфта, ба нақша гирифта мешавад.

Б. БОТИРОВ, муҳбири ЎзА.

Овози тоҷик

МУАССИСЛАР:
Ўзбекистон Республикаси Олий
Мажлиси ва Ўзбекистон
Республикаси Вазирилр
Маҳкамаси.
Тоҷик тилида нашр этилади.

Ҷамъияти сармуҳаррир Шермурад Бакиёлов

Рӯзнома ҳафтае ду маротиба:
рузҳои қорчанба ва шанбе
ҷоп мешавад.

Рӯзнома дар компютерхонаи идора
чинда, саҳифабанд қардид.

Ҳаҷми насри бадеӣ, очерку мақола аз 5 саҳифаи
ҷопи ду интервал ва шеър аз 50 мисраъ зиёд
бошад, идора қабул намекунад. Рӯзнома ба
мақтубҳои интишорнашуда ҷавоб намеқардонад.

Рӯзнома дар Қумитои давлатии матбуоти
Ўзбекистон номнавис қардидаст.
Тартиби номнависшуда № 16. Г - 943.
Тяёдоди ҷоп 3000.

Ҳисоби сурати